

(המשך מעמוד 21)

בחיים הפרטיים שלו חל שינוי משמעותי. הוא עבר ניתוח לב-פתוח. הניתוח הזה גרם לו להביט על החיים אחרת. הוא התגרש מאשת-נעוריו, אם שלושת ילדיו, נשא לאשה את נלה, שהיתה דיילת אל-על. הנישואין החדשים הולידו את הדס, ילדה יפהפיה, הדומה כשתי טיפות מים לאביה. כששואלים אותה איפה עובד אבא, היא אומרת: "בכנסת". כששואלים מה הוא עושה בכנסת, היא אומרת: "מדבר". הדס משמשת כדוגמנית צילום באחת מתמונות הפירסומת בעיתונות. גד יעקובי מתמוגג מנחת, הוא מרים אותה על הידיים ואומר לי: "את רואה! זה החיים האמיתיים, כל השאר זה שטויות!" יחסיו עם ילדיו מנישואיו הקודמים לוו בשערוריה. שני בניה הבוגרים פירסמו וידוי חושפני ושערורייתי בירחון מוטיין. הבן הבכור השלים עם אביו, הבן האמצעי עדיין לא. הבן הצעיר התגורר בבית היעקובים עד לאחרונה, כאשר חזר לבית-הספר שליד בית-אמו.

יעקובי מסרב לדבר על הפרשה, הוא מגדיר אותה כטראומה. בשעותיו הפנויות הוא כותב שירים. אחד משיריו נגד מילחמת לבנון התפרסם בשחר

אומרים שבממשלה רחבה בליכד, מי שנמצא מחוץ לקבינט המצומצם ישפיע פחות. או, במילים בוטות, הוא יהיה פחות חשוב. זוהי אמירה טכנית, שנובעת מאידיאל המצב. מאחר שהנושא המרכזי המעסיק את מדינת ישראל יהיה הנושא הכלכלי, ואני נקבעתי כנציג הבכיר של המערך בתחום זה וכממלא

"יש אנשים שאם היה עובר עליהם מה שעבר עלי בשבועיים האחרונים, היו חושבים שזה סוף החיים"

מקום יו"ר ועדת-השרים לכלכלה וחברה, הרי שממילא עיקר ההכרעות יהיה לארדודקא בקבינט המצומצם. אתמול היה סימן ראשון לכך, כאשר ראש הממשלה, שימרון פרס — אני צריך לגלגל את

גד ונלה יעקובי. היא האור של חיי

המילחמה תחת שם-העט י. גד. "והנה רוח ערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת". הוא פותח. ואחר-כך מצטט את בנו: "זכרתי כי אמר באותו ערב — ממעמקי כורסותיהם אנו נשלחים לרוב, על הריהם הלבנים מגנותיהם הירוקים הם חווים בענן גדול ואש מתלקחת ואנו עומד אפר עולה השמימה. ארבע רגליים ארבע ידיים לאחד". שאלתי אותו למה הוא כותב שירים, והוא ענה בציוט של המשורר האירי ייטס: ממריבותינו עם אחרים אנחנו עושים רטוריקה, מהמריבות עם עצמנו עושים שירים".

ביום השישי אמרת לי, שאינך יודע אפילו היכן משרדך החדש. היום אתה כבר יודע. היכן הוא? בנין מס' 1 בקריית הממשלה בירושלים.

אתה מתכוון לעשות שינויים בצוות המשרד? אני מניח שבמשך הזמן אעשה שינויים, כרגע זה לא רחוק בעיניי. עיקר העיסוק שלי בממשלה יהיה רווקא בתחום הקבינט, לא בתחום המישרי, ומשום כך הסכמתי בסופו של דבר להצטרף לממשלה, כדי שתהיה לי השפעה על תהליכים.

אבל אתה הרי לא תהיה חבר בקבינט המצומצם? בשלב זה לא. אם ירחיבו אותו, אני המועמד הבא מטעמנו.

אתה מאוכזב מכך שאינך חבר בקבינט המצומצם? זה לא עניין של אכזבה גדולה, זה עניין של חוש-מיידה. הקבינט יעסוק אך ורק בענייני חוץ וביטחון, ואילו אני אתמקד בנושאי כלכלה ומימון.

ואומנם, הצוות הזה הגיע בתוך ארבע-חמש ישיבות להסכם. איך זה קרה? הליכוד אינו בעל תפיסה מגובשת. אסור לשכוח שהוא החליף לפחות שש פעמים את תפיסתו הכלכלית, דרך ארבעה שרים, ובכל פעם מקוטב אל קוטב. כאשר באנו עם תפיסתנו, הם אימצו אותה ללא התנגדות.

מה דעתך על יגאל בהן-אורגור, ראש צוות-הליכוד?

אני חושב שכיהן-אורגור הוא אדם פתוח ומפוכח, ולכן יכולנו להגיע ללא רמאות-ציה יתירה להסכם. זה נבע גם מכוח העמידה ומהעצבים הטובים שגילינו בעת המשאומות. אבל אני בהחלט חושב שהמערך עשה מישגים, בכך שוויתר על מעורבות ביצועית בתחום הכלכלי. הרי על זה הלכנו בבחירות, על המחלל והמשבר בכלכלה, הרי זה מה שמכרנו לבוחרים, זה היה המסר וזה היה היתרון היחיד שלנו על הליכוד!

לכן, זוהי התמיהה שלי. אני משוכנע לחלוטין — והשתתפתי בהליך קבלת ההחלטות — שלא היה צריך לתת את תיק התעשייה-המיסחר לאריק שרון.

ואת תיק האוצר?

זוהי סוגיה אחרת. ויתרנו כדי שרבי יהיה שרי-טחון.

אילולא ויתרתם על התמ"ת, מה היה עושה שרון?

אני לא בדיוק מרגיש אחראי לסידור-העבודה של שרון. אני צריך להיות אחראי ליכולתנו לשנות את פני הדברים במדינה. אני משוכנע לחלוטין — ואני אדם שלא ידוע כפנטזיונר וכמנותק — כי עם כושר-עמידה טוב מצד המערך, היה יכול להימצא לשרון תפקיד הולם. חוץ מזה, מה אני צריך לדאוג לו? אחרי הכל הוא נציג הליכוד לא המערך.

לדעתך, אפשר היה להשאיר את תיק התעשייה והמיסחר בידינו. עמידה יותר נחושה — והתיק היה אצלנו.

רצית מאוד את תיק התעשייה והמיסחר?

מאוד. ראיתי בו הזדמנות בשני תחומים: תחום הפיתוח התעשייתי המתקדם, שהוא לדעתי העתיד הכלכלי של מדינת ישראל, ותחום היצוא והסכמי-סחר חיצוניים, שגורל עצמאותנו מונח בהם. התכוננתי לתפקיד. אני חושב שזו החמצה מצד המערך.

אתה מחליף את יעקב מרדור. יש לך איזה פטנט?

איך שנכנסתי למישרה, הוצאתי את השטקר מהחשמל.

אבל ברצינות, אני לא בדיוק מחליף את מרדור. אומנם לכאורה, מבחינה תיקנית — כן, אבל לא מבחינה מעשית. עיקר עיסוקי יהיה עיצוב המדיניות הכלכלית והקמת רשות לתיכנון כלכלי, שתפקידה יהיה לעסוק בתיכנון המשק לטווח ארוך.

בעצם, תפקידך הוא שר-על כלכלי.

"אני כותב רומן, שהוא כמעט סיפור מיתולוגי על כפרי-חקין. חיים באר קרא אותו ודחק בי לכרסם. אני לא חושב שיהיה לי האומץ לכרסמו. הוא חושבני מד"

אני לא שר-על כלכלי. כך הוגדר מרדור. זו היתה בדיחה של העיתונות. המישר נקרא מישר הכלכלה והתאום הבינמשרדי. סוכם שנחלף את שמו למישר הכלכלה והתיכנון. השם הזה, לטעמי, יותר צנוע ויותר קולע. המישר, אגב, מופקד בידי באופן זמני.

מה זאת אומרת באופן זמני? זה היה התנאי, העדפתי להיות שרי-בליתיק. שימרון הציע לי את תיקי החקלאות, האנרגיה או הבריאות. סירבתי. שימרון ביקש ממני שאטול את התפקיד זמנית.

בכל עת שאמצע לנכון, אהפוך שרי-בליתיק. אם המישר יתמלא תוכן, אשאר בתפקיד. יש לי מושג איך תמלא את תפקידך בתוכן? למישר יעבור מינהל מקרקעי ישראל, ותגבר מעורבותו בנושאי השקעות, פיתוח וחיזוק ניכר של כל נושאי התיכנון הכלכלי והשפעתו על המשק.

איך זה יתבטא בעבודה עם שרי האוצר, יצחק מודעי?

לשינוי יש מידה רבה של תלות הרדית. מיכנה הממשלה מחייב את שרי-האוצר להגיע

גד יעקובי כצעיר בכפר

חטפתי דלקת-פרקים מהצריף הדולף!

להבנה והסכמה עם המערך בכל הקשור לניהול המדיניות וביצועה, וכאן אני הקרפרטנר שלו, נציג בכיר של המערך מולו. כך שכאופן טיבעי נעבוד כצמד.

אתה חושב שתסתדרו?

חושב שכן. אני מכיר אותו הרבה מאוד שנים, כשהייתי יו"ר ועדת-הכלכלה. הוא דיווח לוועדה, ואני מכיר אותו בהקשרים חברתיים. לדעתי, ניתן להגיע איתו לעבודה משותפת. באופן טיבעי הוא רוצה להצליח, באופן טיבעי אני רוצה להצליח, וזוהי בעצם מוטיבציה די חזקה.

כדי שנוכל לשנות את פני הכלכלה, יהיה צורך בכוחות אדירים. נודק לכוחות-הרקולס. למזלנו, יש שני גורמים מקילים: קודם כל, יש לנו משק מאוד חזק ביסודו, ושנית אם נעזור לעצמנו, ארצות-הברית של אמריקה תעזור לנו. יש לי תוכנית המוסכמת על ראש-הממשלה, ליום קרן לגיוס השקעות לצורכי פיתוח תעשיית מתקדמות, עתירות מדע וטכנולוגיה. יש סיכוי טוב להפוך את ישראל לגורם חשוב בתחום הזה.

בג'ורל סטריט ג'ורנל פורסם כאילו הצעת הקפאת משכורות כחלק מעצירת האינפלציה.

לא היה ולא נברא. הטלוויזיה פירסמה מידע לא נכון, למחרת העיתונים צחקו מזה. מה שאמרתי לוול סטריט ג'ורנל בשיחה טלפונית עם כתבו באנגליה, הוא מה שאני אומר לך כעת: צריך להקטין את תקציב-המדינה ואת הוצאות ההסתדרות והמעסיקים, שבו יוקפאו המחירים, השכר, המיסים, הרווחים ושערי-החליפין לתקופה מוגבלת.

ואז מה יקרה?

הציפיות האינפלציוניות יקטנו ויישברו. אני הדיוט בכלכלה. באופן מעשי, מה יקרה לי אם תמומש התוכנית הזו?

מאחר שהמחירים יעלו ושכרך לא יעלה, האינפלציה תעצר.

ואני אהיה באובר-דראפט?

את תרדי ב-2 או 3 אחוזים ברמת-חיד. זה ייקר לך? רמת-החיים המסורפת שעלתה ב-25 אחוז הביאה להתמוטטות המדינה. הגענו לאובר-דראפט עצום של חמישה מיליארד דולר לשנה, ולחוב המגיע ל-24 מיליארד דולר. האינפלציה היא בערך 600% לשנה — אם זה לא מצב של אסון מול עינינו, אם זה לא משבר, אינני יודע מהו אסון ומתו משבר.

אך אתה עוצר 600 אחוזי אינפלציה?

אין דרך אחרת אלא להחזיר את החיים לקרקע המציאות. אם מתעופפים בין העננים ומנסים ליצור יש מאין, מהסוג של המצאות מרדור — אז של שרון, בנושא מילחמת-הלבנון — מגיעים לאסון.

המצאות חזקה מכל דבר אחר, צריך לחזור לקרקע המציאות. מדינה, כמו אדם, יכולה לחיות